

HÍR

Az Országúti Ferences Templom Hirdető Lapja

„Vagy az a tizennyolc,
akire SÍlóében rádólt a
torony, és mególte Óket?

Azt hiszitek, hogy
vétkeesebbek voltak minden
más embernél, aki
Jeruzsálemben lakik?
Mondom nektek: Nem!
De ha nem tartotok
bűnbánatot, mindnyájan
ugyanígy elvesztek.”

(Lk 13,4-5)

V. évfolyam 8. szám

Nagyböjt 2. vasárnapja

2004. március 7.

A nagylelkűség

Az egyik megboldogult ferences atyának volt kedvenc mondása: „Istent nem lehet nagylelkűségben felülmúlni.” Azóta is sokszor idéztem fel magamban, beszélgetések alkalmával is ezt a mondást, de kevésbé mélyedtem el a „nagylelkűség” szó jelentésében. Megelégedtem azzal, hogy nemes tulajdonságnak, igazi értéknek kell lennie, ha Istenre is alkalmazható. Most, hogy az erényekkel foglalkozom, újra eszembe jutott a mondás.

Mi a nagylelkűség?

Nem elégedtem meg a magam ösztönös megérzésével, hanem az ókori nagy filozófusokhoz és a későbbi keresztény bölcselőkhöz fordultam. Arisztotelész klaszikus meghatározása szerint az a tulajdonság, melynél fogva valaki nagy érdemű és annak tudja is magát. Aquinói Szent Tamás szerint a lelki erősséggel rokon erény a nagylelkűség.

A magyar nyelvben a nagyságot szerető léleknek másokkal szemben való magaviselete. Pl.: A nagylelkű megbocsátja az ellene elkövetett sértéseket, nem azért, mert lenézi a sértőt s azért nem veszi föl a

sértést, hanem mert a bocsánat megadása nagyobb lelki erőre vall. A nagylelkű minden kicsinyest távol tart magától: a jótékonyság gyakorlásában, az emberi gyengeség megítélésében mindig az erkölcsileg nagyot tartja szem előtt. (v. ö. Pallas Nagy Lexikon)

Ezek után újra kérдем: Mi a nagylelkűség?

Erény, és pedig az adás erénye. A nagylelkűség szerint a másik embernek adjuk azt, ami nem az övé, hanem a miénk, de a másiknak épp ez hiányzik. Adni tehát csak azt lehet, ami a birtokunkban van s csak azzal a feltétellel, hogy az nem tart bennünket a birtokában.

A nagylelkű ember nem rabja sem indulatának, sem önmagának, épp ellenkezőleg: önmaga ura, s ezért nincs kibúvója, de nem is keres. Azok, akik ily módon nagylelkűek, természettől fogva hajlanak arra, hogy nagy dolgokat vigyenek végbe, de mégse vállalkoznak semmi olyasmire, amire nem érzik magukat képesnek. Semmit nem tartanak nagyobbak annál, minthogy jót tegyenek

a többi emberrel, és ezzel kapcsolatban háttérbe szorítsák saját érdeküket is. Ezért mindig tökéletesen udvariasak, szolgálatkészek mindenkivel szemben. Ezzel tökéletesen urai szenvedélyeiknek: különösen az irigységnek és a féltékenységnek, valamint vágyaiknak. A nagylelkűség a többi ember felé emel bennünket.

Nyelvünk számtalan szava óv minket attól, aki nem nagylelkű: alantas, hitvány, zsigori, aljas, fukar, szűkmarkú, önző,

kupori... Épp a nagylelkűség választ el ezektől, illetve néha meg is ment tőlük.

Utoljára teszem fel a kérdést: Mi a nagylelkűség?

Spinoza megfogalmazása tetszik: „A szeretet a cél, a nagylelkűség pedig az út.” Épp ezért illik a nagylelkűség erénye a keresztény emberhez, aki maga is úton van a szeretet, a cél felé.

(folytatjuk)

Kolos atya

Szabadíts meg, Uram!

Szabadíts meg az én árnyékaimtól, Uram, napjaim roncsaitól és zűrzavarától.

Mert sötét az éj, és zarándokod szeme tétova.

Vezess kézen fogva, Uram!

Szabadíts meg a kétségbeeséstől!

Érintsd lángoddal bánatom világtalan lámpását.

Ébreszd föl álmából fáradt erőmet.

Ne engedj hátra maradnom, veszteségimet számlálva.

Engedd meg, hogy utam minden lépése hazatértemről énekeljen nekem.

Mert sötét az éj, és zarándokod szeme tétova.

...Vezess kézen fogva, Uram!

Rabindranath Tagore

A Kapisztrán Szent Jánosról nevezett Ferences Rendtartomány tudatja, hogy 2004. február 22-én, életének 91., szerzetességének 71., papságának 67. évében elhunyt

P. Villányi Béla Quirin OFM.

Quirin atya 1913. július 4-én született Nagymajtényban. 1932-ben tett első fogadalmat, majd 1937-ben kötelezte el magát végleg a Ferences Rendben. Pappá szentelése után először Pécsen, majd Szegeden volt káplán, hitoktató. 1945-ben került a budai rendházba, ahol haláláig élt, ezzel az anyaház legrégebbi lakója volt. A lelkek szolgálata mellett az egyik legfontosabb feladata volt, hogy a plébánia irodáját vezesse. Ezt egészen 1990-ig példamutatóan látta el.

Ettől kezdve, mint kiségitő működött, és segítette a testvérek munkáját a plébánián. 1997-ben „vonult” nyugdíjba, ettől kezdődően nyilvánosan már nem működött. A ház életében imáival vett részt. Élete utolsó éveiben alázatosan viselte gyengeségeit, betegségeit, nem szűnt meg imádkozni és a szentségekben megerősödni.

Temetése és a lelki üdvéért bemutatott szentmise

2004. március 4-én volt a Margit körúti a rendház kriptájában ill. a templomban.

A böjt

Essék szó először arról a böjtről, arról az idegenkedéssel fogadott gyakorlatról, amelyiknek több az ellensége, mint a megcselekvője.

A motívum pedig, amiért idegenkednek, és amiért még a gyakorlók is ellen-szenvvel gyakorolják, tisztára abban rejlik, mert a mélyen fekvő lélektani okokat nem ismerik, kellőképpen öntudatra hozni nem igyekeznek.

Mi a motívum? Mi az önmegtagadásra indító neveléstani ok? Mi az a mélységes pedagógia, amely meghúzódik e mögött a gyakorlat mögött?

Az, hogy a bőségekhez szokott, a nagyon ritkán, vagy soha meg nem fegyelmezett merő fizikai életnek útvesztőibe tévedett lelket bizonyos mértékig függetlenítsük. Szellemiségét, főként akarátának valamelyes magaslatra emelését azzal a követelődző, igényeskedő, állati énünkkel szemben bemutassuk. És mint-hogy ezt a sokfejű embertömeget ott kell megfogni, ahol a leginkább megközelíthető; olyan ponton kell valami módon a szellemi világ megkedvelésére, megbecsülésére ösztönözni, amelyen mindegyikéhez hozzá lehet férni: – az Egyház természetszerűen nem választott más tényezőt, minthogy mindenkire vonatkozóan megállapította azt, amivel a merő testi önkultusztól valami módon a szellemi akarati irány egy egységes voluntariz-musa felé kell és lehet magunkat ránevel-nünk. Oda kell kilyukadnia, hogy ennek a legáltalánosabban nagy szerepet játszó funkciónak, a táplálkozásnak a gyakorla-tához odalépjen, és ott figyelmeztesse az embereket, ahol az akarat urasága, szellemi iránya olyan könnyen elsikló:

– ember, tagadd meg magadat!...

Mondjátok meg, hol választhatott volna az Egyház más terrénumot a maga részére, más talajt, hol mindenkit érdeklően és mindenkitől végrehajtóan, megvalósíthatóan, mint a megfegyelmezésnek, az önmérséklésnek, az önuralomnak, tehát értelmi és akarati felsőbbbséges álláspontjának kidomborításában? És mivel nevelni csak imperatívuszokkal, parancsokkal kell és lehet, – ebben a legközönségesebb közgyakorlás-számba menő élettevékenységben, mely nem csak a szükségszerűség sajátságát viseli magán, hanem ezentúl szerepet játszik benne az ízlés is, ez a nagy szó: – kívánság..., szeretek valamit..., kívánok... ízlik nekem valami?!...

Ez a háttere annak és semmi más, hogy az Egyház a böjti fegyelmet odaállítja, mint keresztény gyakorlatot, mint esz-közt a lélek megtörésének, megművelésének programjába. Hogy ez a böjti fegyelem valamikor hév volt és lelkesedés, a krisztusi parancs nagyszerűen imponáló tisztelete, a közelség ahhoz a szenvedő Krisztushoz, hogy ez az ősegyházban kemény és erős és megviselően követelődző karakterrel bírt, – az természetes.

...Mikor a szenvedő Krisztus iskolájába odaállította az embert, nem gyűszűvel mért önmegtagadást, forgácsot, fűrészport, hanem verítéket, vért, velőt, a keményebb önmegtagadás tényeit, teljesítményeit kívánta híveitől. Ez az ősegyház pszichológiája.

(Részlet P. Buttykay Antal OFM. 1937-ben elhangzott prédikációjából)

Templomunk programjai (március 7. – március 21.):

Március 7., első vasárnap (ma) 17 órától **szentségimádás** lesz templomunkban.
Múlt vasárnap a **Ferences iskolák** javára **1.162.726,-** forint gyűlt össze templomunkban. Isten fizesse meg nagylelkűségeketek!
Nagyböjt minden péntekjén 17.15-től **Keresztutat járunk** a templomban.
Nagyböjti lelkigyakorlat lesz a Krisztus Király Templomban (Keleti K. u. 39.) március 8-án, 9-én és 10-én (hétfő, kedd, szerda) a 18 órasi szentmise keretében, **Dr. Legeza József** görög katolikus parochus **vezetésével**.
Március 19., péntek **Szent József** ünnepe. Ezen a napon van József atya névnapja, imádkozzunk érte!
Március 19-én, 20-án, és 21-én (péntek, szombat, vasárnap) a 18 órasi szentmise keretében lelkigyakorlat lesz azok számára, akik vasárnap (21-én) fel szeretnék venni a betegek kenetét. Jelentkezési lapot az irodán, a sekrestyében, vagy a portán lehet kérni. **Hívjuk fel idős testvéreink figyelmét** a lehetőségre!
Március 20-án, szombaton 9.30-tól **iskolás gyerekek számára** lesz **lelki nap** a II. emeleti hittanteremben.

Megjelent a **Pax et bonum!** legújabb száma, mely P. Kiss Szaléz, XX. századi ferences vértanúról szól. A templom közepén levő asztalról vihetek belőle.

Adóbevallásunk elkészítésénél ne feledkezzünk meg az **1 %-okról!**

Előzetes hirdetés:

Március 22-én, hétfőn 18 órakor, a Ferences Esték keretében **P. Szász Zsombor OFM: Szemek imádsága. Az ikonfestészet: egy út a szívhez** címmel tart előadást, a Tamás Alajos Közösségi Házban. Mindenkit szeretettel várunk!

Igeliturgia rend

Március 7. Nagyböjt 2. vasárnapja: Ter 15,5-12.17-18; Fil 3,17-4,1; Lk 9,28b-36

Március 14. Nagyböjt 3. vasárnapja: Kiv 3,1-8a.13-15; 1Kor 10,1-6.10-12; Lk 13,1-9

Március 21. Nagyböjt 4. vasárnapja: Józs 5,9a.10-12; 2Kor 5,17-21; Lk 15,1-3.11-32

Az Országúti Ferences Plébánia Szent István vértanú templomának lapja.

Megjelenik kéthetente az Országúti Ferences Ifjúsági Alapítvány gondozásában, 1200 példányban.

Felelős kiadó P. Hegedűs Kolos ofm. plébános.

A plébánia-iroda (tel.: 315-0944) nyitva: hétfőn 8.30-11, keddtől péntekig 8.30-11.30 és 16-18.

Cím: 1024. Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: 212-5628.

E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: <http://orszagut.ofm.hu/hirharang>